

Budget tale 2027 Dansk Folkeparti

Der er en første gang for alting. Første gang man opdager en bums, kysser en pige og står med sit barn i armene. Nu kan jeg føje endnu en til samlingen: Første gang jeg holder en tale imod en budgetaftale. Jeg troede ellers, jeg var blevet for gammel til flere førstegangsoplevelser, men det var jeg så ikke..

Vi gik ind i budgetforhandlingerne for at tage ansvar, som vi altid har gjort. Dansk Folkeparti og jeg- har aldrig haft problemer med at dukke nakken lidt, hvis der var enkelte punkter, vi ikke kunne få igennem, eller andre, vi ikke var enige i. Men denne gang var det den samlede retning, der ikke hang sammen for os.

Efter at vi forlod forhandlingerne, har Dansk Folkeparti og Venstre lavet et alternativt budgetforslag. Vi er ikke enige om alt, men vi er kommet i mål med en forståelse for hinandens politik, og set fra vores side af bordet ser det fornuftigt ud.

Vi kan ikke blive ved med at underbudgettere både det specialiserede børneområde og det specialiserede voksenområde og så håbe, at tallene retter sig selv i løbet af året. Skal budgetterne være realistiske, må vi også være villige til at prioritere anderledes andre steder. For os -handler det om de børn, voksne og familier, som mærker det, når økonomien på de specialiserede områder ikke holder.

Jette, Patrick og jeg har under valgkampen mødt børn, unge, voksne med behov for hjælp og deres forældre på gader og stræder. Vi har hørt på deres fortællinger om, hvor svært det kan være at finde vej gennem kommunen. -- **Vi** mærker deres frustration, **vi** føler deres afmagt, og vi bliver berørt, når de fortæller, hvad usikker eller manglende hjælp gør ved deres liv og deres familier. De samtaler er blevet hos os længe efter, at vi er gået hjem.

I Dansk Folkeparti- går ikke rundt under en valgkamp og smider om os med løfter. Men når vi ser de mennesker i øjnene og siger, **at vi vil tale deres sag**, så står vi også på mål for det bagefter. Den aftale udløber ikke, bare fordi stemmerne er talt op.

Komponents analyse viser, at forbruget på det specialiserede områder gennem flere år har ligget over budgettet. På både børne- og voksenområdet lægger direktionens forslag op til budgetrammer, der er tættere på virkeligheden, og her går vi i takt med direktionen.

Og her er forskellen helt konkret. Til specialundervisning afsætter vi 6,0 mio. kr. mod flertallets 1,5 mio. kr. Til det specialiserede børneområde afsætter vi 15,0 mio. kr. mod deres 11,0 mio. kr. Til det specialiserede voksenområde afsætter vi 27,0 mio. kr. mod jeres 20,0 mio. kr. Begge forslag har derudover 1,0 mio. kr. til løn og ledelse på voksenområdet.

Samlet afsætter vi dermed 49,0 mio. kr. til de specialiserede områder mod flertallets 33,5 mio. kr. **Det er 15,5 mio. kr. mere om året.** Det er altså et markant beløb.

Det var der efter min vurdering ikke tilstrækkeligt gehør for i forhandlingerne, og derfor valgte vi i Dansk Folkeparti at forlade dem. Det var ikke nogen nem beslutning. Dansk Folkeparti har været med til mange budgetter gennem årene og har fået tildelt masser af

tillid, men jeg kunne ikke stå på mål for en retning, hvor vi igen skubbede de svære beslutninger foran os.

Vi støtter direktionens retning og den modige ærlighed, der ligger i at vise, hvor budgetterne ikke holder. Men vi mener dog ikke, at administrationen skal vokse i det omfang, der lægges op til.

Vi skal se på opgaverne og organisationen, når medarbejdere går på pension, eller stillinger bliver ledige. Vi skal handle bedre ind og trykteste kommunens tilbud og udgifter. Og så skal vi gennemgå de politiske indsatser, projekter og tilbud, vi selv har lagt oveni gennem årene.

Vi politikere har smidt om os med millioner uden altid at få at vide, om pengene gav det resultat, vi ønskede. Det er på tide med et opgør med det politiske lags egen poppolitik. Hvis vi ikke tør vise en smule selverkendelse, bliver vi ved med at bruge pengene forkert.

Man kan sige, at der er rod på midtbanen, og træneren ved ikke, om taktikken virker.

Vores medarbejdere er en stor del af kommunens fremtid. De ved, hvor arbejdsgangene spænder ben, og hvor tingene kan gøres klogere. Den viden skal vi bruge, og medarbejderne skal med, når vi ændrer måden, kommunen arbejder på. Vi skal også give dem mulighed for at udvikle sig og bruge deres evner i andre funktioner. Jeg tror, mange er nysgerrige på nye opgaver, hvis de får plads til at være det.

Men når vi indfører en ny arbejdsgang, skal vi også huske at fjerne de gamle. Ellers kalder vi det politiske udvikling, mens medarbejderne bare får mere på skrivebordet.

Vi afsætter også 350.000 kr. mere end flertallet i 2027 til digitalisering og bedre anvendelse af data. Når vi stiller krav om, at kommunen arbejder klogere, må vi også prioritere de redskaber, der kan hjælpe medarbejderne med det.

Med vores forslag vil vi trykprøve kommunens tilbud og udgifter og gennemgå de politiske indsatser, projekter og tilbud, vi selv har lagt oveni gennem årene. Hvad betaler vi for, kan vi købe bedre ind, og får borgerne det ud af tilbuddene, som vi har lovet dem? Vi skal også kunne svare på, om de projekter, vi selv har sat i gang, virker, eller om de bare fortsætter, fordi ingen har fået dem stoppet.

Vi politikere skal ikke frede vores egne påfund, mens vi leder efter besparelser hos alle andre. Vi har sat et samlet mål på 5 mio. kr. i 2027, stigende til 12 mio. kr. i 2030, og administrationen skal komme med et forslag til, hvordan arbejdet kan gennemføres med de medarbejdere, vi allerede har, eller får med vores budget.

På administrationen tager vi besparelsen på 3 mio. kr. med og lægger yderligere 4,5 mio. kr. oveni. Samtidig fastholder vi direktionens forslag om 2 mio. kr. til løbende effektivisering af driften og bedre styring - et forslag, som flertallet har taget ud. Det giver en nettobesparelse på 5,5 mio. kr. i 2027. Vi skærer altså ikke 5,5 mio. kr. ud af den administration, vi har i dag - vi bremser den vækst, direktionen har lagt ind i budgetforslaget for 2027.

Et minustegn i et regneark er gratis. Det svære begynder, når besparelsen skal føres ud i virkeligheden, uden at regningen bare havner hos medarbejderne eller borgerne. Derfor giver det mening både at stille krav om besparelser og beholde de 2 mio. kr., der skal hjælpe med at ændre den måde, kommunen arbejder på.

Den økonomiske strategi ændrer vi, så udsvinget omkring servicerammen bliver plus/minus 12 mio. kr. i stedet for en procentdel. Både merforbrug og mindreforbrug skal tages alvorligt. Når vi politisk har vedtaget en service, skal vi også kunne se, om borgerne faktisk får den.

Vi foreslår at sænke kommunens indkomstskat med 0,1 procentpoint om året fra 2028 til 2030, så den samlet er sænket med 0,3 procentpoint i 2030. Borgerne skal også kunne beholde lidt mere af deres egne penge, og det har vi prioriteret i vores forslag.

Vi har i mange år hørt, at ulven kommer, hver gang vi taler om at sætte skatten ned. Men måske er det Pia Olsen Dyhr, vi skal holde øje med. Ifølge NB Økonomi vil hun have kommunernes store kassebeholdninger med i arbejdet med den kommende udligningsreform. Så en stor opsparing er ikke den sikkerhed, den bliver gjort til. Vi mener godt, at borgerne kan få lidt mere af deres egne penge tilbage. Specielt i en verden, der bare bliver dyrere og dyrere. Vi gør det først i 2028, da vi vil søge den statslige pulje hvert år.

Vi vil lave en anonym undersøgelse blandt lærere og pædagoger i skolerne og BFO om deres erfaringer med tosprogede børn. Der skal spørges direkte til sproglige udfordringer, kulturforskelle og social kontrol, og til hvad det betyder for børnenes hverdag og undervisningen. Medarbejderne skal kunne fortælle, hvad de faktisk oplever, uden at frygte at blive hængt ud. De står med børnene hver dag, og hvis vi vil vide, om der er problemer, vi overser, er det vel oplagt at spørge dem.

Den nye PISA-undersøgelse viser, at danske 15-årige aldrig har klaret sig dårligere i læsning, matematik og naturfag. Det burde få os alle sammen til at stoppe op.

Jeg er træt af at høre politikere sige, at bare vi får mobilene ud, så er den fjong. Og fra de faglige organisationer lyder det ofte, at der skal flere penge til. Vi har hørt begge dele i årevis. Nu må vi spørge: Hvad har det ført til?

Folkeskolen er en grundsten i vores demokrati, og vi skylder børnene mere end hver vores svar. Vi må arbejde med den økonomi, vi har, og samtidig råbe så højt ind til vores folkevalgte på Borgen, at de forstår alvoren.

Her i Ballerup skal vi sætte os sammen med BLF, BUPL og andre aktører, der kender skolen indefra. Vi politikere må kunne tåle at se på, om vores beslutninger virker. Og de faglige organisationer må også lægge faglig stolthed i at finde ud af, hvad der kan gøres anderledes med de mennesker og midler, vi allerede har. Ellers bliver det endnu en runde, hvor alle forsvare deres eget, mens børnene betaler prisen.

Vi har også elever, som har særlige forudsætninger og kan mere, end de får mulighed for i undervisningen. Derfor afsætter vi 500.000 kr. årligt til differentieret undervisning, også for de dygtigste elever

Vi vil samtidig have skolerne, uddannelsesinstitutionerne og erhvervslivet til at arbejde mere sammen, så børnene får bedre kendskab til de uddannelser og arbejdspladser, der findes omkring dem.

Vi afsætter penge til kommunikationskursus i PPR, for familierne skal kunne forstå de beskeder, de får, og vide, hvad næste skridt er. Vi har hørt deres frustrationer, og så må vi også tage fat på den måde, kommunen møder og taler med dem på.

Vi siger - nej til at hæve forældrebetalingen i BFO. Flertallet henter 1,7 mio. kr. om året hos forældrene, mens vi har valgt at finde pengene andre steder.

Vi afsætter også 2,435 mio. kr. årligt fra 2028 til at fjerne tre lukkedage. Det betyder noget for de familier, der ellers skal have arbejdsdagen og børnenes pasning til at gå op. Men det betyder også noget for medarbejderne. Når færre feriedage er låst fast af kalenderen, får de større medbestemmelse over, hvornår de selv holder ferie. Det skal aftales ordentligt med de faglige organisationer, så vi både giver familierne bedre pasning og medarbejderne mere indflydelse på deres arbejdsliv.

Vi afsætter 200.000 kr. årligt til flere fripladser på Ballerup Musik- og Kulturskole mod flertallets 100.000 kr., så flere børn kan deltage, selv om pengene er små derhjemme.

Vi prioriterer også 250.000 kr. mere end flertallet i 2027 til indsatsen for kriminalitetsudsatte børn og unge.

VIVEs undersøgelse viser, at mange LGBT+-unge mistrives, men når rapporten taler om hovedstadsområdet, er det København og Frederiksberg, den har undersøgt - ikke Ballerup.

Derfor har vi i Dansk Folkeparti sammen med Venstre foreslået, at vi undersøger, hvordan børn og unge har det her i kommunen, hvilke problemer de møder, og om de har brug for en bredere hjælp, end vi tilbyder i dag.

Vi vil også evaluere Regnbuecaféen, - men uanset hvor mange besøg der er i caféen, fortæller det os ikke, hvordan de unge, der aldrig kommer der, har det. Dansk Folkeparti har stillet ønsket om en lokal undersøgelse før, og når nogle her i salen samtidig taler højt om at tage de unge alvorligt og harcelerer mod os, undrer det mig, at de ikke vil være med til at skaffe den viden.

Man kan sige de rigtige ord og flage med det rigtige flag, men hvis ordene ikke bliver fulgt op af handling, ligner det politisk popkultur frem for reel støtte til de LGBT+-unge, der ikke trives.

På demensområdet vil vi styrke indsatsen med 1,5 mio. kr. til fast personale omkring borgere med særlige behov. Pengene har vi taget fra to forslag i omprioriteringskataloget og gjort til et selvstændigt punkt i vores budget. Det er en prioritering, vi laver, da vi ser en udvikling omkring demensområdet, der peger på mere fokus på dem med større behov og større faglighed.

Vi prioriterer også 1,5 mio. kr. mere end flertallet til "mere tid i hjemmeplejen". Medarbejderne skal have tid til de mennesker, de kommer hos, og de ældre skal kunne mærke, at hjælpen består af andet end et stopur og en køreliste. Vi accepterer ikke undskyldninger for, at en politisk beslutning forsvinder på vejen gennem systemet. Når vi beslutter mere tid i hjemmeplejen, skal det også føres ud i virkeligheden.

Vi vil yderligere undersøge bemanningen på vores plejehjem om dagen, aftenen og natten og har afsat 150.000 kr. til det. Når vi skal vurdere, om bemanningen er tilstrækkelig, må vi kende forholdene på alle tider af døgnet

Vi afsætter samtidig 450.000 kr. mere end flertallet i 2027 til servicemedarbejdere på plejehjemmene. Den praktiske drift skal også fungere, så bygninger og daglige opgaver ikke bliver forsømt.

For Dansk Folkeparti er det ikke afgørende på forhånd, hvem der skal stå for det næste plejehjem i Ballerup. Det afgørende er kvaliteten, fagligheden og de forhold, vi kan tilbyde de ældre, der skal bo der.

Det forlydes, at der også kan være modeller i spil, hvor det almene får en større rolle og måske kan stå for både bygninger og drift af et kommende plejehjem. Det synes jeg faktisk er en spændende tanke, som bør undersøges ordentligt sammen med de andre muligheder.

Vi skal ikke først beslutte, at det skal være et kommunalt plejehjem eller et friplejehjem, og så bagefter prøve at få behovene til at passe ind i modellen. Vi skal først finde ud af, hvilket plejehjem Ballerup har brug for, hvilke borgere det skal kunne rumme, og om der blandt andet er behov for et mere specialiseret demensplejehjem. Derefter må vi tage stilling til, hvem der bedst kan bygge og drive det

Ved East Kilbride Badet vil vi have overdækket cykelparkering, bedre hygiejne og en politisk drøftelse af billetpriserne, også forskellen mellem priser for Ballerupborgere og gæster udefra.

Vi har også forslag om bedre indeklima på rådhuset. Medarbejdere har fortalt os om hovedpine, kvalme og manglende overskud efter arbejdsdage i lokalerne. Vi er jo ikke meteorologer, og vi sidder heller ikke på rådhuset hele dagen. Derfor skal vi med hjælp fra medarbejderne og den nødvendige faglige viden gennemgå fabrikken og finde ud af, hvor problemerne er, og hvor det giver mening at sætte ind. Først når vi ved, hvad der skal gøres, og hvad det koster, kan vi afsætte pengene. (Her har vi en rapport der tidligere er lavet)

Vi har også afsat 5 mio. kr. i 2028 til renovering af Ballerup Rideklub og 700.000 kr. til rideskoleheste. Jeg har selv gået flere ture rundt om bygningerne, og man behøver ikke være bygningssagkyndig for at se, at det ydre er slidt. Det bør vi få gjort noget ved, før slitagen bliver værre og regningen større.

Vi afsætter også 2,7 mio. kr. ekstra til vedligeholdelse af veje og broer i 2027 -og 500.000 kr. i både 2027 og 2028 til grønne bølger på større kommunale veje (forslag der ellers var dømt ude). Vi vil gerne have trafikken til at glide bedre, både for borgerne og for de virksomheder, der hver dag skal have medarbejdere og varer frem gennem kommunen.

På anlægssiden har vi i Venstre og Dansk Folkeparti haft en alvorlig snak. Der er aflyst anlæg, som om det var Black Friday, og desværre gælder det også flere af vores egne ønsker.

Tillægsbevillinger er gennem tiden kommet, som var det fredagssmørrebrød på tilbud, og det har udhulet vores muligheder for at gennemføre de visioner, vi har for Ballerup. Tænk sig, hvor mange millioner der kan smuldre mellem fingrene på os på den måde, når anlægsrammen i forvejen er peanuts i forhold til den udvikling, kommunen skal følge med i.

Jeg må ærligt sige, at jeg for første gang er urolig over vores noget lemfældige tilgang til den del af økonomien.

Det er ikke sjovt at erkende, men administrationen er her den mest realistiske. Derfor accepterer vi aflysningerne, selv om det går imod vores ønsker. Men forslagene skal blive i værktøjskassen og tages op politisk igen.

Vi må og skal have bedre styr på den del af kommunens økonomi. Ellers risikerer vi, at vores visioner for Ballerup aldrig bliver til virkelighed. Fremover skal vi prioritere hårdt og holde fokus på at følge med den udvikling, der allerede er sat i gang.

Indsatsen mod egeproceSSIONsspinderen og puljen til Seniorrådet kom med i jeres budget. Det er vi glade for, og vi er også glade for, at Headspace fortsætter. Vores forslag om en styrket demensindsats og de andre tiltag kom der derimod ikke gehør for. Og vi har altså heller ikke noget behov for at lade som om, alt det I har lavet, er noget skidt. Selvfølgelig kan vores kollegaer have en pointe eller komme med en god idé. Når de gør det, må man også have format nok til at sige det.

Jeg er helt med på historiefortællingen i en budgetaftale. Man vil selvfølgelig gerne vise, hvilken retning man ønsker for kommunen, og hvad man politisk står for. Men så skal vi også holde fast i detaljen. For noget af det, der fylder i aftalen, er jo besluttet tidligere, og pengene er allerede afsat. Det gør det ikke mindre godt, og det må selvfølgelig gerne nævnes. Men man kan ikke tage æren for en ny prioritering, hvis beslutningen reelt blev truffet i et tidligere budget.

Vi står i dag med en splittet konstituering. Der er valggruppe 1 og valggruppe 2 - bedre kendt som rød fløj og blå fløj. Jeg havde håbet på bedre gehør, men jeg havde nu nok også forventet, at borgmesteren ville tilgodese sin egen konstituering. Den fløj, der har flest stemmer, styrer retningen, og det har vi i Dansk Folkeparti fuld forståelse for.

Men så ser det underligt ud at tale om bredt samarbejde, når man tydeligt kan mærke en anden tone og retning. Man skal heller ikke regne med, at vi går med i et budget, bare fordi et par af vores ønsker bliver opfyldt, hvis vi samtidig skal spise alt det andet.

Jeg vil rette en særlig tak til Mikael Wandel fra Venstre. Vi har siddet sammen mange aftener og må nok indrømme, at vi har brugt lidt mere tid, end nogen af os havde regnet med. Siden vi forlod forhandlingerne, er det blevet til snart 40 timer.

Til gengæld er vi kommet rundt i den kommunale økonomi som aldrig før. Vi har vendt ting, vi ikke anede eksisterede, og vi har fundet både fejl, mangler og regnestykker, der krævede en ekstra omgang.

Det har ikke altid været nemt, for Mikael og jeg er bestemt ikke enige om alt her i verden. Efter nogle af møderne har vi nok lignet to boksere på vej ud af ringen - trætte, lettere forslåede, men stadig i stand til at give hinanden hånden.

Jeg er glad for, at vi har kunnet mødes et sted på midten. Efter min mening er vi kommet med et markant bedre budget, som både er mere modstandsdygtigt og mere visionært, fordi vi faktisk har taget livtag med kommunens økonomi og turdet vende tingene på en anden måde. Vi ved godt, at ikke alle vores forslag bliver modtaget positivt. Sådan er det sjældent, når nye tanker kommer på bordet.

Jeg vil gerne takke administrationen, borgmesteren og de øvrige gruppeformænd for arbejdet og for invitationen til forhandlingerne.

Vores møder virkede til tider flygtige, som et tog i natten, og jeg sad tilbage med en fornemmelse af, at vi ikke var kommet til at sidde ved det rigtige bord. Måske blev vi allerede sat af ved andet møde.

Selve budgetforhandlingens teknik har også været underlig. Den kørte i forskellige spor, som ikke blev samlet rettidigt. Da jeg forlod forhandlingerne, var konsekvenserne af budgettet endnu ikke lagt frem samlet. Den del må vi tale om, når forløbet skal evalueres.

Efter DF og Venstre forlod forhandlingerne, arbejdede vi videre i hver sin retning, og budgetterne viser tydeligt, at vi ikke har siddet ved samme bord. Vi har brugt tiden på at se på den kommune, vi skal kunne levere om ti år, og på hvad vi allerede nu må tage fat på.

Gamle vaner, arbejdsgange og politiske indsatser skal kunne tåle et eftersyn, også når vi selv har været med til at vedtage dem. Derfor vil vi trykprøve kommunens tilbud og udgifter og have en administration, der følger med tiden og bruger medarbejdernes viden til at arbejde klogere.

Vi reducerer det foreslåede administrative løft i budget 2027 og prioriterer skattelettelser, samtidig med at vi afsætter samlet 15,5 millioner kroner **mere** om året end aftalen til specialundervisning og de specialiserede børne- og voksenområder.

Vi prioriterer fast personale på demensområdet, vil have bedre viden om tosprogede børns skolehverdag og LGBT+ unges mistrivsel og tage fat på folkeskolens faglighed sammen med dem, der kender skolen indefra.

Vi har også medarbejdernes indeklima på rådhuset og forholdene ved East Kilbride Badet med, og vi vil have bedre styr på anlægsøkonomien og en økonomisk strategi, der tager både merforbrug og mindreforbrug alvorligt. Skal vi have råd til ordentlig hjælp om ti år, må vi begynde at ændre måden, vi driver kommunen på, nu.

Fra Dansk Folkepartis side vil vi ikke slå det budgetforslag, der ligger til godkendelse, ned som en fastelavnstønde. Der er gode ting i det. Men vi stemmer ikke for forslaget, fordi vi ikke kan stå på mål for den samlede retning.

Vi har sammen med Venstre vist, at der er en anden vej end den, vi plejer at gå, og at man faktisk kan udarbejde et forslag, hvor man tænker ud af boksen, ser fremad og lytter til de problemer, der ligger derude. De forslag, Dansk Folkeparti har bragt ind i budgetfasen, er ikke hentet i en pixibog, men kommer fra input fra medarbejdere, borgere og familier, der kender kommunen fra deres hverdag. Når de fortæller os, hvor hjælpen halter, og hvor arbejdsgangene spænder ben, skylder vi dem at bruge den viden til at gøre noget anderledes.

Vi vil fortsat komme med de input, vi altid har gjort, og undertegnede, Jette Meinertz og Patrick Witting vil arbejde, som vi altid har arbejdet, med Ballerupborgernes ve og vel som første prioritet.

Tillykke med jeres budget, men vi kan ikke stemme for.

Tak for ordet.

Michael Jensen.